

8. INT. IVANOVA KANCELÁŘ V OBEČNÍM ÚŘADĚ - DEN

(IVAN, STANISLAV)

Zástupce starosty Stanislav sedí u starostova stolu, cosi studuje v notebooku a zároveň listuje v nějaké smlouvě. Tváří se u toho dost ustaraně. Zato starosta, který vzápětí dorazí, je naladěn optimisticky.

IVAN

Servus, Stando!

STANISLAV

Ahoj, Ivane. Čoveče, průser!

IVAN

Nech mě hádat. Vrátila se ti žena?
Soud ti zvýšil alimenty?

STANISLAV

Samá voda.

IVAN

(dovtípí se)
Prasknul vodovod?

Stanislav vstane od stolu a uvolní místo Ivanovi.

STANISLAV

Přijede kontrola z Bruselu.

IVAN

Víš to jistě?

STANISLAV

Už mi to potvrdili z ministerstva.

IVAN

A o co jde?

STANISLAV

Vzpomínáš, jak jsme předloni dostali od EU dotaci na kulturu?

IVAN

(zamyslí se)
A jó! Trochu jsme ji odklonili.

STANISLAV

Byla u toho podmínka, že naše ochotnický divadlo uvede původní hru na téma „Evropská unie a my“ a že začneme stavět kulturní dům.

IVAN

Vždycky u toho něco je. Ale ještě to nikdy nikdo nekontroloval.

STANISLAV

Teď bude! Chystá se na nás extra důležitý revizor. Chce vidět oboje: divadelní představení i rozestavěný kulturák. A teď se podrž. Dorazí už prvního září!

Ivanovi konečně dojde, že situace je vážná.

IVAN

Ale dyť je druhýho srpna! To nemůžeme stihnout!

STANISLAV

Musíme! Nebo skončíme v teplákách.

Oba zkoprní a zamyslí se.

IVAN

Možná by pomohl Jindřich Špaček. Je to přece režisér, ne?

STANISLAV

Je. Ale od té doby, co odešel z televize, chce dělat jenom skutečný umění.

IVAN

Já slyšel, že ho vyrazili a že od té doby nenarazil na kšeft.

STANISLAV

I tak se to dá říct. Ale už to nezní tak vznešeně.

IVAN

Je bez prachů. Ten do toho půjde.

STANISLAV

A to mu chceš říct pravdu?

IVAN

Risknul bych to. Jedině on dokáže z našich lidí vymlátit hereckej talent.

STANISLAV

Jen aby oni z něho nevymlátili tu pravdu. To by byl konec.

9. EXT. PŘED HOSPODOU – NOC

(LIDÉ V HOSPODĚ)

Hospoda krátce v celku. Otevřeným oknem vidíme, že je plná, nese se z ní hukot. I na zahrádce je živo.

10. INT. HOSPODA – NOC

(IVAN, JINDŘICH, VRCHNÍ, 3 ŠTAMGASTI, LIDÉ V HOSPODĚ)

Všude je obsazeno, jen jeden stůl pro dva je volný, s cedulí Reservé. Ivan míří ke stolu, kde spolu se třemi štamgasty sedí i režisér Jindřich.

IVAN

Pane režisére, můžete na slovíčko?

Ivan ukáže na prázdný stůl pro dva. Oba si k němu sednou. Vrchní jim přináší dva panáky.

IVAN

Mám pro vás nabídku, která se neodmítá.

JINDŘICH

I nabídku, která se neodmítá, dokážu odmítnout, pokud se s ní umělecky mímím.

IVAN

Ale tahle nabídka, která se nedá odmítnout, se skutečně odmítnout nedá.

JINDŘICH

Dokážu odmítnout i nabídku, která se nedá odmítnout, i když se skutečně odmítnout nedá.

Pijí panáky.

JINDŘICH

K věci, pane starosto.

Ivan se rozhlédne, jestli někdo neposlouchá, a spustí.

IVAN

V obci zakládáme ochotnický divadlo a byli bychom rádi, kdybyste se ujal jeho vedení. Vybírali jsme z celé řady špičkových režisérů. V tajném hlasování jste zvítězil vy, těsně před Janem Svěrákem.

Jindřich má radost, ale snaží se ji nedat najevo.

JINDŘICH

To mi moc nelichotí. Tmavomodrý svět je samý kliše a Kolja příliš citově vydírá.

IVAN

Přesto jsem přesvědčen, že pod vaším vedením tu budeme mít ochotnický divadlo, na který se přijedou podívat i z Bruselu.

Jindřich nechá Ivana chvíli napínat, pak s rozvahou a nekompromisně spustí:

JINDŘICH

Omlouvám se, pane starosto, ale vaši nabídku nemůžu přijmout. Já pracuji výhradně s profesionály.

IVAN

Nechcete si to ještě rozmyslet?

JINDŘICH

Nechci. Dejte to Svěrákovi.

IVAN

Víte, jakou mu tím uděláte radost?

JINDŘICH

(podívá se na hodinky)

Promiňte, slíbil jsem chlapům historku z natáčení. Sice není veselá, ale zase má přesah.

IVAN

Ale v našem divadle byste taky vyprávěl s přesahem. Budeme hrát hru o Evropský unii.

Jindřich vstává od stolu.

JINDŘICH

Se mnou nehnete, ani kdybyste mě mučil českým televizním seriálem.

IVAN

Dobře. Jen si to, prosím vás, nechte pro sebe.

JINDŘICH

(povýšenecky)

Bez starosti. Mě by ani nenapadlo se tou vaší nabídkou někde chlubit.

Jindřich se vrací ke štangastům. Ivan ho pečlivě pozoruje a spřádá další plány. On se jen tak nevzdá.

11. EXT. PŘED DOMEM LENKY - DEN

(PRODEJCE AUT, LENKA)

Před domem stojí nové auto. Prodejce aut zvoní u vrátek před zahradou. Lenka se vykloní z okna své ordinace.

PRODEJCE AUT

Vy jste Lenka Kolářová?

LENKA

Osobně.

PRODEJCE AUT

Mám pro vás to nový auto!

Prodejce zacinká klíčky.

12. EXT. PŘED DOMEM LENKY - DEN

(LENKA, PRODEJCE AUT)

Lenka si s radostí prohlíží auto za asistence prodejce.

LENKA

Jak já se vám jenom odvděčím.

(zamyšlí se)

Co zuby? Máte je v pořádku?

13. INT. ZUBNÍ ORDINACE V DOMĚ LENKY - DEN

(LENKA, PRODEJCE AUT)

Zubařka Lenka vrtá zub prodejci aut, který u toho trpí.

14. EXT. PLÁŽ U RYBNÍKA - DEN

(JINDŘICH, DOLORES, 10 DALŠÍCH LIDÍ)

Je slunečno a teplo. Na pláži, kde se opalují Jitřínovští, si hoví i Jindřich a Dolores. Nechybí stánek s pohoštěním. Klid naruší Lucčino volání o pomoc.

LUCIE

(m. o.)

Pomoc! Pomoc!

15. EXT, RYBNÍK - DEN

(LUCIE, IVAN, OSTATNÍ LIDÉ VE VODĚ)

V rybníku se topí Lucie. Zoufale kolem sebe mává rukama, křičí a občas zmizí pod hladinou.

LUCIE

Pomoc! Pomoc!

Okamžitě se jí ujme Ivan, který plave náhodou poblíž. Odborně ji chytí zezadu, položí si ji zády na břicho a plave s ní pozadu ke břehu.

16. EXT. PLÁŽ U RYBNÍKA - DEN

(LUCIE, IVAN, JINDŘICH, DOLORES A PŘIHLÍŽEJÍCÍ)

Ivan vytáhne Lucii z vody na břeh a přímo před jejími rodiči ji začne oživovat. Jindřich a Dolores sledují v šoku jeho počínání a fandí mu. Přihlížejí i další Jitřínovští. Lucie přijde brzy k sobě a zakašle. Přihlížející se roztleskají, hlavně otřesení Špačkovi.

DOLORES

(tleská jako na divadle)

Bravo, pane starosto! Bravo!

Přihlížející se rozcházejí.

JINDŘICH

(k Ivanovi)

Ani nevíme, jak vám poděkovat.

Kdybyste cokoliv potřeboval, jsem váš dlužník.

IVAN

To rád slyším, pane režisére. Naše divadlo je totiž pořád bez šéfa.

Jindřich ztuhne. Dojde mu, že sám sebe dostal do pasti. Dolores a Lucie zvědavě poslouchají.

JINDŘICH

Svěrák vám to odmítl?

IVAN

Ne. My chceme vás!

DOLORES

Jindřichu, vezmi to! Ukaž všem, že i amatéři mají na kvalitní umění.

JINDŘICH

(zamyslí se, k Ivanovi)

Naše jediná dcera Lucka pro nás hodně znamená, ale tolik vám toho zase za její záchranu nedlužím.

LUCIE

Tos přehnal, tati!

DOLORES

(k Jindřichovi)

Za trest se tejdén nebudeš dívat
na artový filmy!

JINDŘICH

Postavit divadlo není snadný.

IVAN

To vám samozřejmě vynahradíme
odpovídajícím honorářem.

JINDŘICH

(náhle se rozjasní)

V tom případě jsem váš! Taková
nabídka se neodmítá!

IVAN

To tvrdím už od začátku.

DOLORES

(k Ivanovi)

Už jenom kvůli tomu, že v rodině
má dvě herečky, které rád obsadí.

(k Jindřichovi)

Vid', Jindřichu.

JINDŘICH

Samozřejmě, Dolores.

(k Ivanovi)

Jak byste si to představoval?

IVAN

Potřebujeme původní divadelní hru
na téma „Evropská unie a my“.
Premiéra je prvního září.

JINDŘICH

(vyděsí se)

To je za pár dní! Já jsem umělec,
ne úderník! Jenom hledání herců mi
zabere spoustu času. K tomu mám
ještě psát scénář. To se nedá.

IVAN

Samozřejmě i za to dostanete
bohatě zapláceno.

JINDŘICH
(rozzáří se)
V tom případě s tím nemám problém!

Jindřich a Ivan si plácnou.

IVAN
Ale pozor! Zatím je to tajný!

17. EXT. STÁNEK S POHOŠTĚNÍM NA PLÁŽI U RYBNÍKA - DEN

(IVAN, LUCIE, DALŠÍ JITŘÍNOVŠTÍ)

Ivan sedí u stolu a popíjí pivo. Přisedne si k němu Lucie a šibalsky na něj mrkne.

LUCIE
Tak co? Spokojenej?

IVAN
Jo. Až jsem se bál, že se topíš doopravdy.

LUCIE
Holt talent. Doufám, že to divadlo za to bude stát.

IVAN
Já taky. Dáš si pivo?

LUCIE
Nechtělo by to něco ostřejšího?

IVAN
Až jestli to vyjde.

18. EXT. PŘED DOMEM LENKY - DEN

(LENKA, FRANTIŠEK)

Lenka si s láskou prohlíží svoje nové auto. Nasedá do něj a snaží se ho rozjet, ale nejde to, motor jí chcípá. Dorazí k ní její otec František v policejní uniformě, který se drží za záda. Nakloní se k otevřenému okýnku.

FRANTIŠEK
Máš tam ruční brzdu.

Lenka odbrzdí ruční brzdu.

LENKA

Dík.

*(s nelibostí pohlédne
na Františka)*

Jak to že jsi zase v uniformě?
Kolikrát jsem ti říkala, že
v důchodu ji už nesmíš nosit?

FRANTIŠEK

Ani doma ne?

LENKA

Tak v ní aspoň nechod' před barák.
Nebo bude průšvih.

FRANTIŠEK

Když ono je to silnější. Neviděla
jsi náhodou mou kovovou píšťalku?

LENKA

Ne. Pískání bych už nepřežila.

Lenka se konečně s autem rozjede, ale špatně pouští
spojku a šlape na plyn, takže auto po vozovce poskakuje.
Pokusí se zařadit dvojku, ale málem očeše převodovku.
František ji v obavách sleduje, jak odjíždí od domu, a
křížuje se.

19. INT. IVANOVA KANCELÁŘ V OBECNÍM ÚŘADĚ - DEN

(IVAN, JINDŘICH, STANISLAV)

Ivan a Jindřich na cosi čekají. Jsou nervózní, dívají se
na hodinky.

IVAN

V kolik měli přijít?

JINDŘICH

Před půl hodinou.

IVAN

Takhle ty ochotníky nikdy
neschrastíme.

JINDŘICH

Věřte mi, pane starosto, že jsem se snažil. Všechny možný talenty v obci jsem zval osobně.

IVAN

Doufám, že jste jim neříkal, že zakládáme divadlo.

JINDŘICH

Lákal jsem je na roli v reklamě. Ale nechápu to. Jednou se přece musí dozvědět pravdu.

IVAN

Jasně. Ale nejdřív mi podepíšu, že to chystáme už od předloňska.

JINDŘICH

To je chytrý. Vy jste přímo zrozenej pro politiku.

IVAN

Vím o tom. A vy zas brzo ukážete světu, jak režíruje profesionál.

JINDŘICH

Ale to už jsem ukázal! Mým filmem Hodte na něj síť. Na premiéře jsme měli skoro plno!

IVAN

V tom případě smekám... Mimochodem jak jste daleko s tou hrou o EU?

JINDŘICH

Dopisuju synopsi. Ale bez herců se dál nedostanu.

Do kanceláře vchází rozjetý Stanislav.

STANISLAV

Tak jsem se vám v hospodě dozvěděl pěkný věci. Po vsi se rozkřiklo, že tohle celý je habadůra.

(k Ivanovi)

Prej chceš akorát zneužít lidi k vlastní propagaci.

IVAN
Taková drzost!

JINDŘICH
Tak proto nikdo nepřišel.

Ivana a Jindřicha se zmocní beznaděj.

STANISLAV
Kolik herců už máme?

JINDŘICH
Dva. Mou ženu a dceru.

STANISLAV
Tak to už na dialog stačí, ne?

Stanislav to myslí dobře, ale dočká se jen zlých pohledů.

IVAN
Jdu se projet. Nebo mi praskne
žilka.

Starosta Ivan spěchá z kanceláře. Zaražení Stanislav a Jindřich za ním hledí.

20. EXT. SILNICE ZA JITŘÍNOVEM - DEN

(LENKA)

Vůz s Lenkou za volantem jede na dvojku, poskakuje a nedrží směr. Lenka navíc přetáčí motor. Vjíždí na plácek u silnice, obrací se tam a míří zpět do Jitřínova.

21. EXT. ZAHRADA PŘED DOMEM KAMÍNKŮ - DEN

(ONDRA, BOŽENA)

Spokojená Božena pleje záhon s kedlubnami a otrávený Ondra zalévá další zeleninu. Vidíme, že přes silnici, která vede kolem, je rybník. Božena vytáhne ze záhonu středně velkou kedlubnu a téměř se s ní polaská.

BOŽENA
Letos nám ty kedlubny ale krásně
narostly.

ONDRA

V supermarketu mají dvakrát větší.

BOŽENA

Kdo ví, čím je stříkaj.

ONDRA

A taky je nemaj dřevnatý. Z těch našich by se daly vyřezávat sochy.

BOŽENA

Ale je to moje radost. Dávají mi sílu, když ti musím vařit a prát.

22. EXT. SILNICE U RYBNÍKA – DEN

(LENKA, LUCIE, ONDRA)

Lenka jede na dvojku kolem rybníka, přetáčí motor a neudrží směr. Ve stejném směru si tu dopřává svůj pravidelný kondiční běh Lucie. Lenka kolem ní projede tak těsně, že Lucie ztratí stabilitu, sesune se po břehu do rybníka a namočí si nohy po kolena. Ale toho si upjatá Lenka nevšimne a jede dál. Přibíhá však Ondra, který incident zaznamenal při práci na blízké zahrádce. Sune se dolů za Lucií, aby jí pomohl.

ONDRA

Vydrž! Vytáhnu tě.

Jenže Ondra se po břehu sesune moc rychle a Lucií srazí do vody celou. Také on tam zahučí.

Lucie se vynoří, vyplivne nějakou trávu a naštvane se na Ondru oboří.

LUCIE

Fakt dík!

ONDRA

Promiň. Jestli chceš, můžeš se u nás umejt.

LUCIE

(s odporem)

Abych se u tebe doma svlíkala?

ONDRA

Ukázal bych ti svou aparaturu.

LUCIE
Prasáku!

ONDRA
Ale já myslím aparaturu na hraní.

LUCIE
No právě! Sbohem!

Mokrá Lucie se rychle škrábe z vody. Ještě jí to uklouzne a vyválí se v bahně, pak konečně vezme nohy na ramena. Ondra stojí po pás v rybníku a smutně za ní hledí.

23. EXT. SILNICE ZA JITŘÍNOVEM – DEN

(LENKA, IVAN)

Lenka pokračuje ve své šílené jízdě. Autem líže krajnici a přetáčí dvojku. Splete si brzdu s plynem, vjede do zatáčky a hned za ní srazí do zarostlého příkopu starostu Ivana, který tudy projížděl na kole (naštěstí s přilbou). Nehoda vypadá docela strašidelně. Polekaná Lenka zastaví a běží zpátky za starostou.

LENKA
(vyděšeně)
Pane starosto? Jste v pořádku?

Lenka v obavách nahlídne do zarostlého příkopu. Così v něm zašustí a vyskočí z něj lehce potlučený Ivan. Přilba, kterou měl na hlavě, je prasklá.

IVAN
Rozhodně! Na mě si nějaká dopravní nehoda nepříjde!

Ivan mrštně poskočí, aby dal najevo, že se mu nic nestalo. Ale trochu ho to přece jenom zabolí.

LENKA
To jsem ráda. Moc se omlouvám.

IVAN
V pohodě. Jako starosta jsem zvyklej dostávat rány.

Lenka vytahuje mobil a chystá se volat.

LENKA
Stejně zavolám sanitku.

Ivan jí v tom zabrání.

IVAN
To ne! Přijela by i policie a měla
byste oplejtačky.

LENKA
Ale já bych si je zasloužila.

Lenka natahuje, Ivan jí podá kapesník.

IVAN
To spraví pár kondičních jízd. Dám
vám kontakt na Davida Kratochvíla.
Má v Říhanech autoškolu.

LENKA
Dyť jsem vás mohla zabít.

IVAN
Neberte život tak vážně. To takový
krásný ženský nesluší.

LENKA
Tu záchranku vám přece jenom
zavolám. Musíte mít otřes mozku,
když říkáte takový nesmysly.

IVAN
Není to otřes mozku, ale vaše
kouzlo, co mi motá hlavu.

Ivan pohlédne Lence do očí, ta znejistí.

LENKA
Musím uznat, že skvěle ovládáte
starý metody Oldřicha Novýho.

IVAN
To bude asi tím, že vy si nezádáte
s Adinou Mandlovou.

Ivan se přiblíží k jejím rtům.

LENKA
Ale já nejsem zvyklá jít na to
takhle hrr.

IVAN

Nemusíte si zvykat. Stačí, když
na to půjdete hrr jenom se mnou.

Ivan se ji pokusí políbit. Lenka uhne.

LENKA

Ale já mám přítele.

Ivan pochopí, že u Lenky nemá šanci, a pro změnu začne
zveličovat svá zranění - chytí se za záda a zasténá.

IVAN

Tak holt zavoláme tu sanitku.

Lenka se poleká.

LENKA

Já vás vlastně můžu ošetřit sama!
Sice jsem zubařka, ale to ostatní
znám zběžně taky.

IVAN

Mám jinej návrh. Zahrajete si
v mém divadle. A když mi seženete
ještě dalšího herce, tak
na všechno rád zapomenu.

LENKA

Ale já jsem děsná trémistka. A
žádnýho herce neznám.

Ivan vytáhne z příkopu zničené kolo a ukáže ho Lence.

IVAN

80 tisíc v háji. Když to dokážete,
nebudu po vás chtít ani korunu.

Lenka se zamyslí.